

Sygn. akt	III AUa 651/13
------------------	-----------------------

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **17 października 2013 r.**

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

	Przewodniczący:	SSA Roman Skrzypek
	Sędziowie:	SSA Janina Czyż (spr.) SSA Alicja Podczaska
	Protokolant	st.sekr.sądowy Elżbieta Stachowicz

po rozpoznaniu w dniu **17 października 2013 r.**

na rozprawie

sprawy z wniosku **K. W.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w J.**

o emeryturę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku **Sądu Okręgowego w Krośnie**

z dnia **7 maja 2013 r.** sygn. akt **IV U 1387/12**

o d d a l a apelację.

Sygn. akt III AUa 651/13

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w J. decyzją dnia 8.08.2012 r. znak: (...) powołując na przepis art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153 poz. 1227z późn. zm.) i § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz. 43 z późn. zm.) odmówił wnioskodawczyni

K. W. prawa do emerytury. Uzasadniając swoje stanowisko Zakład stwierdzając, iż ubezpieczony spełniając wszystkie warunki określone w wyżej cytowanym art. 184 ustawy emerytalnej, nie wykazał jednakże 15 lat pracy w szczególnych warunkach, ponieważ okresy zatrudnienia od 2.10.1975 r. do 14.04.1976 r. od 14.11.1976 r. do 13.10.1978 r. od 18.02.1979 r. do 23.03.1980 r. od 12.12.1984 r. do 8.05.1988 r. i od 12.10.1990 r. do 30.11.2001 r. w (...) Spółdzielni Pracy Towarzystwo (...) w K. na stanowisku tkacza – cerowacza nie były wykonane w warunkach szczególnych, ponieważ w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach zakład pracy powołał przepisy resortowe dotyczące jedynie tkacza i nie określił charakteru pracy wnioskodawczyni zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z 7.02.1983 r.

W odwołaniu od tej decyzji K. W. zarzucała, że jako pracownik nie może odpowiadać za błędy zakładu pracy, w warunkach szczególnych pracowała 23 lata. Do odwołania wnioskodawczyni dołączyła świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych wystawione 27.09.2012 r. przez byłego likwidatora (...) Spółdzielni Pracy Towarzystwo (...) w K. E. Z..

W świadectwie tym zostały podane przepisy resortowe dotyczące pracy na stanowisku cerowacza oraz określenie charakteru pracy zgodnie z rozporządzeniem Rady ministrów z 7.02.1983 r. „prace przy produkcji i wykańczaniu wyrobów włókienniczych w przemyśle lekkim produkcja wyrobów odpasowych, cerowanie kap” wniosła o przyznanie prawa do emerytury.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J. w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z tych samych przyczyn, które stanowiły podstawę wydania zaskarżonej decyzji.

Wyrokiem z dnia 7 maja 2013 r. Sąd Okręgowy w Krośnie zmienił zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w J. w ten sposób, że przyznał wnioskodawczyni K. W. prawo do emerytury od dnia 30 lipca 2012 r. ustalając, że wnioskodawczyni posiada co najmniej 15-letni okres pracy w warunkach szczególnych.

Rozpoznając odwołanie Sąd Okręgowy ustalił, że K. W. ur. (...) w dniu 30 lipca 2012 r. złożyła wniosek o emeryturę, do wniosku dołączyła dokumentację przedstawiającą przebieg jej pracy zawodowej wykazując łącznie 23 lata, 3 miesiące i 12 dni okresów ubezpieczeniowych.

Na podstawie przeprowadzonego postępowania dowodowego Sąd ustalił, że wnioskodawczyni w okresach wymienionych w świadectwie wykonywania pracy w warunkach szczególnych od 2.10.1975 r. z przerwami do 30.09.1986 r. pracowała na stanowisku tkacza, a od 1.10.1986 r. wnioskodawczyni wykonywała pracę cerowacza. Stanowisko cerowacza jest wymienione w wykazie stanowiącym załącznik do Uchwały nr (...) Zarządu Centralnego Związku (...) z dnia (...) zmienionej Uchwałą nr (...) Zarządu (...) z dnia (...) r. w Wykazie A Dział VII poz. 4 pkt 51 w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach przez pracowników zatrudnionych na podstawie umowy o pracę w spółdzielniach zrzeszonych w (...) Związku (...). Stanowisko „tkacz” jest również wymienione w Wykazie A Dział VII poz. 4 pkt 7 – jako prace przy produkcji i wykańczaniu wyrobów sukienniczych w przemyśle lekkim.

W ocenie Sądu wnioskodawczyni wykazała 15 lat pracy w szczególnych warunkach i przysługuje jej prawo do emerytury na podstawie art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

W podstawie prawnej rozstrzygnięcia wskazał także przepis art. 477¹⁴ § 2 kpc.

Wyrok Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Krośnie z dnia 7.05.2013 r. zaskarżył pozwany organ rentowy, który zarzucił naruszenie prawa materialnego tj. art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 39 poz. 353 ze zm.) oraz art. 233 kpc tj. w szczególności błędne zastosowanie przytoczonych przepisów oraz przekroczenie zasady swobodnej oceny dowodów, co doprowadziło w/w orzeczeniem do przyznania wnioskodawczyni prawa do wcześniejszej emerytury.

Organ rentowy wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania wnioskodawczyni.

W uzasadnieniu apelacji organ rentowy podniósł, że wnioskodawczyni nie wykazała 15 lat pracy w warunkach szczególnych, gdyż jak wynika z wydruku symulacyjnego wymiaru pracy w warunkach szczególnych na dzień 1.01.1999 r. (k. 18 akt rentowych), legitymuje się jedynie okresem 14 lat, 10 miesięcy i 28 dni pracy w szczególnych warunkach, ponieważ na podstawie art. 32 ust. 1a ustawy o emeryturach i rentach z FUS nie zostały jej uwzględnione okresy nie wykonywania pracy, za które otrzymała po dniu 14 listopada 1991 r. wynagrodzenie lub świadczenia z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, a które to okresy zostały wykazane przez zakład pracy w zaświadczeniu z dnia 20.08.2003 r. (k. 13 akt rentowych).

Powyższe uzasadnia wniosek apelacji.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja pozwanego organu rentowego jest nieuzasadniona i podlega oddaleniu.

W ocenie tut. Sądu orzekającego zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w Krośnie z dnia 7 maja 2013 r. zawiera bowiem trafne i odpowiadające prawu rozstrzygnięcie.

Przedmiotem niniejszego postępowania jest ustalenie prawa K. W. do emerytury w oparciu o przepis art. 32 w związku z art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, czyli w wieku obniżonym i przy wykazaniu posiadania stażu ubezpieczeniowego wskazanego w art. 27 ustawy, okres co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze, stosownie do zapisów § 2 i § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze, a to na dzień 1 stycznia 1999 r.

W rozpoznawanej sprawie pozostawał tylko sporny okres pracy 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Ostatecznie organ rentowy uznał 14 lat, 10 miesięcy i 28 dni pracy wnioskodawczyni w szczególnych warunkach wykazane w wydruku symulacyjnym (k. 18 akt rentowych), a nie uwzględnił okresów pracy, za które wnioskodawczyni otrzymała po dniu 14 listopada 1991 r. wynagrodzenie lub świadczenia z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa.

Sąd Apelacyjny nie podziela tego zarzutu apelacji, gdyż okresy te wykazane przez zakład pracy (k. 13 akt rentowych), podlegają wliczeniu do okresu wykonywania pracy w szczególnych warunkach.

Przepis bowiem art. 32 ust. 1a pkt 1 obowiązujący po dniu 1 lipca 2004 r. nie stosuje się do ustalenia okresu wykonywania pracy w szczególnych warunkach, wykazywanego na dzień 1.01.1999 r.

Sąd Najwyższy w tezie wyroku z dnia 13 lipca 2011 r. I UK 12/11 stwierdził wprost, że wykazanie w dniu 1 stycznia 1999 r. określonego w art. 184 ustawy emerytalno – rentowej, okresu wykonywania pracy w szczególnych warunkach wyłącza ponowne ustalenie tego okresu po osiągnięciu wieku emerytalnego, według zasad wynikających z art. 32 ust. 1a pkt 1 obowiązujących po dniu 1 lipca 2004 r.

Sąd Apelacyjny podziela powyższe stanowisko Sądu Najwyższego i stosuje w praktyce orzeczniczej.

Reasumując stwierdzić należy, że Sąd Okręgowy trafnie ustalił, że wnioskodawczyni do dnia 1.01.1999 r. wykazała 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Podzielając zatem, zarówno dokonane przez Sąd I instancji ustalenia faktyczne jak i ocenę prawną sprawy sprowadzającą się do stwierdzenia, że K. W. spełniła przesłanki warunkujące nabycie prawa do emerytury określone w art. 32 w związku z art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2009 r. Nr 153 poz. 1227) wniesioną apelację należało oddalić, a to na podstawie art. 385 kpc